

SIRADAN BİR İŞÇİ NASIL DAVRANIR?

Aydınlık Gazetesi, 29 Temmuz 2014

Yıldırım Koç

İşçi sınıfı “sıradan işçi”lerden oluşur. Bu nedenle, işçi sınıfı ve sendikacılık hareketinin durumunu ve gelişimini anlamada, “sıradan işçi”yi tanımak son derece önemlidir.

İnsanlar ve günümüzde insanların giderek daha büyük bir bölümünü oluşturan “sıradan işçi”ler, doğal olarak, günün koşullarına göre iyi bir hayat sürmeyi amaçlarlar.

İşçi, işgücünü satarak geçimini sağlayabilen kişidir. Bu işgücünü yaşanan dönemin koşullarına göre “iyi bir ücret” karşılığında satabilmeyi, iş dışında kendisine ve ailesine de zaman ayırabilmeyi, işsizlik korkusu yaşamamayı, işte ve iş dışında sağlığını koruyabilmeyi ve itilip kakılmamayı amaçlar.

“Sıradan işçi” bunların sağlandığı koşullarda hayatından memnundur.

“Sıradan İşçi” Ne Zaman Harekete Geçer?

“Sıradan işçi” için sömürülüp sömürülmemek önemli değildir.

Yaşama ve çalışma koşulları kendisine göre iyiyse, iyileşiyorsa veya iyileşme umudu varsa, “sıradan işçi”nin işverene, sermayedar sınıfa, hükümete, devlete ve (eğer örgütlüyse) sendika yönetimine karşı tavrı olumsuz değildir. İşçinin ürettiği değere başkaları tarafından el konması, gelir ve servet dağılımındaki adaletsizlik, gelecekte ortaya çıkabilecek sorunlar ve demokrasi ve bağımsızlık konuları bile gözardı edilir.

İçinde yaşanan düzen, ülkenin ve dünyanın koşulları “sıradan işçi”yi memnun edebiliyorsa, düzen dışı veya karşıtı görüş, örgütlenme ve mücadeleler, “sıradan işçi” açısından çekici değildir; hatta tehlikelidir. “Sıradan işçi” hayatından memnun olduğu sürece, düzenin savunucusudur.

Kritik soru, mevcut düzenin “sıradan işçi”yi memnun edip etmemesidir.

Bugünkü koşullar düne göre daha iyiyse; “sıradan işçi”nin bugünkü koşulları, çevresindeki diğer insanların durumuna göre iyiceyse; işler iyi gidiyor ve daha da iyileşeceğe benziyorsa; hiç bir kimse, hiç bir örgüt, “sıradan işçi”nin rahatını bozamaz; onu sömürüye, anti-demokratik düzenleme ve uygulamalara, vb. karşı harekete geçiremez. Doğal olan ve yaşanan da budur.

“Sıradan işçi”nin rahatını, canına, temel değerlerine, malına-mülküne, geçimine, yaşama ve çalışma koşullarına yönelik ciddi tehdit veya saldırı bozar. Ancak bu rahat kaçtığı anda, işçilik bilincinin, sınıf bilincinin ve bunun da ötesinde düzen-karşıtı bilincin gelişmesinin koşulları ortaya çıkar.

“Sıradan işçi” ancak hayat onu zorladığında ve ona başka çıkış yolu bırakmadığında, rahatını bozarak, elindekini yitirmemek için örgütlenmeyi ve çeşitli biçimlerde mücadeleye girmeyi kabullenir.

“Sıradan İşçi” Ancak Çaresiz Kalınca Köklü Çare Arar

“Sıradan işçi” sorun çözmeye kalktığında önce en risksiz, en kolay, en az özveri isteyen yollara başvurur. İşverene yaranmak, iktidardaki siyasal partiden yardım istemek, bir cemaate veya tarikata kapılmak, etnik kimliği veya hemşehrilik ilişkisini kullanmak en yaygın yöntemlerdir. Ancak mevcut düzen içinde bu yollarla sorun çözebilenlerin sayısı sınırlıdır. Ayrıca rahatsızlığın yaygınlaştığı ve geniş kitleleri kapsadığı durumlarda, bu yöntemler, “sıradan işçi”nin kendi çevresinden tecrit edilmesi sonucunu da doğurabilir.

Rahatı kaçan, canı yanan, oturduğu minder tutuşan ve rahatının daha da kaçacağından korkan “sıradan işçi”, bu koşullarda, adım adım, işverene ve ardından da sermayedar sınıfa karşı tavır almaya başlar. Sınıf kimliği ve bilincinin ön plana çıkması, örgütlenme, çeşitli biçimlerde mücadele ve diğer işçilerle dayanışma ancak bu noktadan sonra gündeme gelir.

“Sıradan işçi”nin mevcut düzen içinde çaresiz kalacağı günlere doğru ilerliyoruz.